

μέρος τοῦ καταστήματος καὶ σόρας ἐν συρτάριον ἔλα-
θεν ἐν βιβλίον μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ τὸ ἔθεσεν
ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐνῶ οἱ σύντροφοὶ τοῦ ἔχαιναν ὅλοι
ὀφθαλμοὶ κυττάζοντες.

— Ἴδου εἶπεν ὁ Νικολῆς, ἰδοὺ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος
βιβλίον.

— Ἄλλ' αὐτὸ εἶναι ἡ Γραφή! — παρετήρησαν καὶ
οἱ δύο μὲ κάποιον τόνον ἀπορίας.

— Μάλιστα, — φίλοι μου, — ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, —
ἡ Γραφή καὶ αὐτὴ μᾶς λέγει, ὅτι εἶναι μόνον δύο ὁδοὶ
διὰ σᾶς καὶ δι' ἐμὲ διὰ τὴν ἀδοξασίαν τὴν τύχην
μᾶς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἢ μία βυομαζεῖται πλατεῖα
καὶ ἡ ἄλλη στενὴ καὶ τέθλιμμένη.

Περὶ ἐνὸς τοιούτου βιβλίου τύχης οἱ δύο ἐκαῖνοι παῖ-
δες ποτὲ δὲν ἐσυλλογίσθησαν· ἀλλ' ὅμως εἶναι τὸ μόνον
βιβλίον ἀσφαλτοῦς τύχης, καὶ τὸ ὅποιον οὐδέποτε
ἀποτογχανεῖ ἢ ἀπατά. (Ἐκ τοῦ Ἀστ. τῆς Ἀνατολῆς.)

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙ.

• Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ὑπομένει πειρασμὸν
διότι ἀποὺ δοκιμασθῆ. θέλει λάβει

ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

τὸν ὅποιον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν. — (Ἰακωβ. α. 12.)

• Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθη, τὸν δρόμον ἐ-
τελείωσα, τὴν πίστιν ἐστήρησα, τοῦ λοιποῦ μένει
εἰς ἐμὲ

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,

τὸν ὅποιον ὁ Κύριος θέλει μοὶ ἀποδώσει ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτής· καὶ οὐ μόνον εἰς ἐμὲ,
ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας ὅσοι ἐπιποθοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν
αὐτοῦ. (2 Τιμῆου δ')

• Καὶ ὅταν φανερωθῆ ὁ ἀρχιποῖμην θέλετε λάβει
τὸν ἀμάραντον

ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ.

(ἄ. Πέτρου ε. 4.)

ΜΥΘΟΣ. — ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ.

Ἐκαμίρωνε πετώτα μετὰ χάριτος πολλῆς

Τῶν πετερυγῶν τῆς τᾶ κάλλη μία νέα χρυσαλλίς·
καὶ αὐτὴν στέλβουσαν στολὴν μου θεωροῦσατε· ἐφώνει
• Τὴν στολὴν μου, τὴν ὅποιαν εἰς τὸν κόσμον φέρω
[μὴν...]

• Δὲν μου λέγετε τίς ἄλλος εἰμπορεῖ νὰ καυχῆθῃ

• Ὅτι δύνатаί 'ς τὸ κάλλος μὲ ἐμὲ νὰ συγκριθῆ; ..

• Ὅχι, ὅχι τὸ κηρύττω εἰς τὸν κόσμον δὲν εἶναι ἄλλος
• Ἐχων ὅσην ἐγὼ ἔχω λάμπειν χάριτος καὶ κάλλος ...

Μόλις εἶχε σιωπήσει, ὅτε βλέπ' ἀπὸ μακρὰν

Πρὸς αὐτὴν πετώσαν αἴφνης μίαν μέλισσαν μικράν...

Καὶ ἰδοὺ αὐτὴν μὲ φρίκην καὶ ἀποστροφήν φωνάζει.
ὦ! τί εἶν' αὐτὸ τὸ τέρας τὸ ὅποιον πλησιάζει! ...

• Καὶ μοῦ ἔλεγον πῶς ἔχει τόσας χάριτας! ἀλλὰ

• Γὰρ βλέπω ὅτι ὅλα εἶναι ψεῦδη παχυλά·

• Καὶ ἡ μέλισσα δὲν εἶναι παρὰ ἐν ἀρχεῖον τέρας,
Ποῦ καταμολύνει πάντα καὶ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἀέρα! ...

• Ἡ δὲ μέλισσα εἰς ταῦτα ἀπεκρίθη παροῦθις

• Ὅχι ὅπως σὺ ὅποιαν ὑπὸ ἄλλου προσβληθῆς

• Ἦτοί μὲ φωνὴν καὶ ὕβρις, ἀλλὰ μὲ φωνὴν γλυκεῖαν.

• Ἐλα, φίλη, νὰ σοῦ δεῖξω τὴν μικρὰν μου κατοικίαν...

• Παρετήρησέ την. . . βλέπεις πόσον εἶναι καθαρὰ;

• Κ' εἰς τὴν ταξὶν των βαλμένα εἶναι ὅλα μὲν χαρὰ;...

• Κότταζε αὐτὰς τὰς θέσεις, φίλη μου, εἰς τὰς ὅποιας

• Ἐχὼ διὰ τὸν χειμῶνα ἀρκετὰς ζωτροφίας ...

• Ἀπὸ τὰς τροφῶν ἐκεῖνας ζῶ ἀφθίνως καὶ ἐγὼ,

• Καὶ τροφὴν εἰς τὰς ἀνθρώπων γλυκυτάτην χορηγῶ...

• ἴσως εἶναι ἡ μορφή μου ἀποτρόπαιος, ἀλλ' ὅμως

• Ὅλοι λέγουν ὅτι εἶμαι φίλος ἄριστος καὶ οἰκονόμος ...

• Ἄλλ' ἐρένα ἡ ὅποια τόσον μὲ περιφρονεῖς

• Σὲ δὲν ἤκουσα ποτέ μου νὰ σὲ ἐπαύνη κανεῖς!

• Διὰ τοῦτο ὅσας λέγεις κατ' ἐμοῦ κατηγορίας.

• Δὲν τὰς θεωρῶ καθόλου ἀπαντήσεως ἀξίας

• Μίαν ὅμως νὰ σοῦ δώσω συμβουλήν ἐπιθυμῶ

• Γῆς ὅποιος τὴν ἀξίαν καὶ ἀλήθειαν τιμῶ

• Εἶναι ἄθλιος ἐκεῖνος, ὅστις δίδει σημασίαν

• Εἰς τοῦ σώματος τὰ κάλλη καὶ μισοῖ τὴν ἐργασίαν! ...

Παναγ. Ι. Φέρμπος. (Φιλ. Μήτηρ.)

Κουνέλι.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

— Ποῖος ἀπὸ τοὺς προφήτας ἔθεσε δεσμὰ καὶ
ζυγὸν ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ;

— Ποία ἦτο ἡ ἁμαρτία, ἣτις ἀπέκλεισε τὸν Μωϋ-
σῆν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσελθῆ εἰς τὴν γῆν Χαναάν;

— Ποῖος ἀνέκτισε τὴν Ἱερικὴν καὶ τί ἔπαθεν;

Ἄνταποκριταὶ Ἀστέρος καὶ Εφημερίδος τῶν Παίδων
ἐν Σόρῳ Δ. Ὑφανίδης. — Ἐν Σμόρνῃ Ἄντ. Βολανάκης. —
Ἐν Κωνσταντινουπόλει Ι. Χρυσάκης. Οἱ ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν
Ἀθήναις πρέπει ν' ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν διανομέα ἔντυπον ἀπό-
δειξιν.

— Τὸν ἐλευσθεμενον μῆνα θὰ στελωμεν τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς
λύσαντας τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις.